

- papildomai nurodoma, kad Bendrasis Teismas pažeidė įrodinėjimo pareigos paskirstymą reglamentuojančius principus, nes nusprendė, kad *Hamas* konkrečiai ir detalai neužginčijo Tarybos nustatytų faktų,
 - Bendrasis Teismas pažeidė jam tenkančią pareigą pakankamai išsamiai atsakyti į visus apeliančios argumentus dėl galimybės apkaltinti ją teroro aktais.
2. Antrasis pagrindas susijęs su teisės į veiksmingą teisminę kontrolę pažeidimu:
- Bendrasis Teismas atėmė iš apeliančios teisę į veiksmingą teisminę kontrolę, nes nekonstatavo, kad Taryba neįrodė jos motyvuose nurodytų faktų tikrumo,
 - Bendrasis Teismas nepašalino teisės į veiksmingą teisminę kontrolę pažeidimo, nors taikyta proceso organizavimo priemonė patvirtino, kad ginčijami aktai neturėjo pakankamai tvirtu faktinio pagrindo,
 - Bendrasis Teismas atmetė pagrindą, susijusį su klaida dėl faktų tikrumo, Tarybos padaryta po ieškovei nepalankios nelygios procedūros.
3. Trečiasis pagrindas susijęs su Bendrojo Teismo padarytu Bendrosios pozicijos 1 straipsnio 4 dalies pažeidimu, nes jis nusprendė, kad Didžiosios Britanijos priimtas sprendimas, kuriuo rėmėsi Taryba, prilygo nuteisimui:
- Bendrojo Teismo pasiūlytas kvalifikavimas kaip nuteisimo neatitinka Bendrojoje pozicijoje 2001/931 įtvirtintų kriterijų ir dėl jo pareiga motyvuoti aktus netenka prasmės,
 - remdamasis šiuo klaidingu kvalifikavimu Bendrasis Teismas taip pat pavertė neįmanoma nacionaliniuose sprendimuose nurodytų faktų kvalifikavimo teisminę kontrolę.
4. Ketvirtasis pagrindas: Bendrasis Teismas galėjo atmesti argumentą, kad Taryba nepakankamai atsižvelgė į laikui bėgant pasikeitusią padėtį, tik pažeidęs Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio antrą pastraipą, neteisėtai pakeitęs motyvus savaisiais ir remdamasis klaidinga prielaida.
5. Penktasis pagrindas: Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą aiškindamas SESV 296 straipsnį, nes nusprendė, kad pačios Tarybos nustatyti faktai ir jų kvalifikavimas pakankamai konkrečiai ir tiksliai nurodyti motyvuose, todėl apeliančios negali jų ginčyti, o teismas — tikrinti.

2019 m. vasario 15 d. Europos Sąjungos Tarybos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. gruodžio 4 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje T-518/16, Carreras Sequeros ir kt./Komisija

(Byla C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliančios: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama M. Bauer, R. Meyer

Kitos proceso šalys: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen, Europos Komisija, Europos Parlamentas

Apeliančios reikalavimai

- Patenkinti apeliacinį skundą.
- Išspręsti bylą iš esmės ir atmesti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį kaip nepagrįstą.
- Priteisti iš ieškovių pirmojoje instancijoje bylinėjimosi išlaidas, Tarybos patirtas per šį procesą.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Pirmasis pagrindas grindžiamas Bendrojo Teismo padarytomis teisės klaidomis, susijusiomis su jo jurisdikcija. Šį pagrindą sudaro dvi dalys.

— Pirmoji dalis susijusi su ieškinio dalyku. Taryba tvirtina, kad savo sprendimo rezoliucinėje dalyje panaikindamas „sprendimus, kuriais 2014 m. sumažinamas [ieškovų] kasmetinių atostogų dienų skaičius“, Bendrasis Teismas netiesiogiai įpareigojo Komisiją, tam, kad būtų įgyvendintas teismo sprendimas, atkurti atostogų dienų skaičių, į kurį ieškovai būtų turėję teisę prieš Tarnybos nuostatų pakeitimus. Nagrinėdamas bylą ir nepataišęs ieškinio dalyko Bendrasis Teismas viršijo savo įgaliojimus. Jeigu toks perkvalifikavimas buvo neįmanomas, ieškinyje turėjo būti pripažintas nepriimtinas.

— Antroje dalyje Taryba pažymi, kad pripažinęs, jog ieškovai turi teisę pateikti neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą dėl visos kasmetinių atostogų tvarkos, apibrėžtos Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 6 straipsnyje (nuo 2016 m. taikomoje jo redakcijoje), o ne dėl nuostatos, Komisijos įgyvendintos sprendime, kuriame nustatomas ieškovų kasmetinių atostogų dienų 2014 m. skaičius, Bendrasis Teismas nepaisė savo kompetencijos apimties, priešingai, nei numatyta suformuotoje jurisprudencijoje, pagal kurią neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo apimtis turi būti ribojama tiek, kiek tai būtina išspręsti ginčą, ir turi būti tiesioginis teisinis ryšys tarp ginčijamo individualaus sprendimo ir bendro pobūdžio akto, dėl kurio pareikštas prieštaravimas.

2. Antrasis pagrindas grindžiamas Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida, kai jis konstatavo, kad pagal naują Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 6 straipsnį sumažintas kasmetinių atostogų dienų skaičius turi pasekmių ieškovų teisei į kasmetines atostogas.

Pirma, nusprendęs, kad tam tikrais atvejais direktyva (šiuo atveju Direktyva 2003/88 ⁽¹⁾) galima remtis prieš institucijas, Bendrasis Teismas nukrypo nuo suformuotos jurisprudencijos, pagal kurią direktyvos yra skirtos valstybėms narėms, o ne Sąjungos institucijoms ar įstaigoms, todėl negalima manyti, kad direktyvose nustatomos institucijų pareigos jų santykiuose su savo darbuotojais

Antra, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprendęs, kad teisės aktų leidėjui privalomas Direktyvos 2003/88 turinys, nurodytas Konvento prezidiumo paaiškinimuose dėl Pagrindinių teisių chartijos 31 straipsnio 2 dalies.

Trečia, Bendrasis Teismas nepaisė Pagrindinių teisių chartijos 31 straipsnio 2 dalies taikymo srities; priešingai, nei teigė Bendrasis Teismas, šia nuostata siekiama ne pagerinti darbuotojų gyvenimo ir darbo sąlygas, o užtikrinti pakankamą apsaugos lygį visiems darbuotojams Sąjungoje.

Ketvirta, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprendęs, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 6 straipsniu pažeidžiama teisė į kasmetines atostogas, užtikrinama Pagrindinių teisių chartijos 31 straipsnio 2 dalyje, nes trečiojoje šalyje dirbantys pareigūnai turi gerokai didesnį skaičių kasmetinių atostogų dienų nei Direktyvoje 2003/88 numatytos mažiausiai 20 dienų.

3. Trečiasis pagrindas, pateiktas subsidiariai, grindžiamas teisės klaida, susijusia su tuo, kad teisės į atostogas pažeidimas yra pateisinamas. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų nusprendęs, kad ginčijamos priemonės pateisinimai nesusiję su bendrojo intereso tikslais, ir neišnagrinėjęs, ar teisės į atostogas ribojimas, palyginti su siekiamu tikslu, nėra neproporcingas ir neleistinas kišimasis, pažeidžiantis pačią garantuojamos teisės esmę.

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 299, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 381).